

فلسطین را ویران می کنند. آیا میتوان سکوت کرد؟

اخبار کشتار مستمر مردم فلسطین (در آخرین حمله رفح ۶۱ نفر) و تخریب خانه ها (۱۷۵۰ خانه کاملاً ویران) و نابودی همه مظاهر زندگی در این سرزمین (از جمله ۴ هزار هکتار زمین کشاورزی)، فریاد وجدان های بیدار را در سراسر جهان بلند کرده است. سازمان عفو بین المللی، مؤسسات حقوق بشر، وجدان های آزاده در خود اسرائیل، از جمله سربازان و افسران نافرمان (که تعدادشان حدود ۱۶۰۰ نفر است)، توده های خشمگین تظاهر کننده در سراسر کشورها همه از جنایات جنگی و ضد بشری سخن می گویند. دیگر به برکت ادامه مقاومت، طلسمها شکسته است و حتی یوسف لاپید، وزیر دادگستری دولت شارون، هم از دیدن عکس ویرانه های رفح به یاد جنایات نازی ها می افتد.

اسرائیل با پشتیبانی بی قید و شرط آمریکا، پس از ۳۷ سال اشغال ساحل غربی و غزه و بیت المقدس شرقی و زیرپا گذاردن کلیه قطعنامه های ملل متحد راجع به فلسطین، حتی آنها که خودش امضا کرده (قطعنامه ۱۹۴: حق بازگشت آوارگان)، هیچ حدی را در طرد ملت و نابودی میهن فلسطینی ها رعایت نمی کند و همه جهانیان را به سخره می گیرد. فلسطینی ها در راه صلح با دشمن اشغالگر شان حاضر شده اند از ۷۸ درصد از فلسطین تاریخی به نفع صلح صرف نظر کنند و دولت اسرائیل را در آنجا به رسمیت بشناسند تا در ۲۲ درصد باقی مانده که در سال ۱۹۶۷ اشغال شده دولتی برای خود برپا کنند و بتوانند مثل هر ملت و انسان دیگری از حقی، حیثیتی و احترامی برخوردار باشند؛ اما اسرائیل با کشیدن دیواری ۶۰۰ کیلومتری نصف همین قسمت را نیز می بلعد و هر لحظه به بهانه ای به نابودی هر طرح صلح می پردازد. مدافعان تجاوز اسرائیل که خود را «جامعه بین المللی» می خوانند بین اشغالگر و اشغال شده علامت تساوی می گذارند و مقاومت در برابر اشغال و تروریسم دولتی را تروریسم می نامند تا اشغال را توجیه کنند و هر انتقادی از سیاست تجاوزکارانه شارون را یهودستیزی لقب می دهند تا فریاد اعتراض را در گلو خفه کنند. آن ها بین طرفی که مسلح به پیشرفته ترین سلاح های کشتار جمعی ست و طرف دیگر که جز پرتاب سنگ و قربانی کردن خویش وسیله ای برای مقاومت مشروع و قانونی خود ندارد، بین اسرائیل که یکی از دو قدرت تعیین کننده جهان است و فلسطین که رئیس منتخب اش، یاسر عرفات، دو سال است در محاصره و زندان بسر می برد، فرقی قائل نیستند و بوش همچنان از حق اسرائیل برای دفاع از خود سخن می گوید. اگر یک دهم آنچه را که اسرائیل تا کنون مرتکب شده کشور دیگری در دنیا کرده بود چه بسا بارها خاکش را به توپره کشیده بودند، اما این «جامعه بین المللی»، این شریک جرم اسرائیل، در حرف، جنایات اسرائیل را محکوم می کند ولی در عمل، به اشکال گوناگون از آن حمایت می نماید. اتحادیه اروپا شریک اول تجارت و قراردادهای دوجانبه اسرائیل است. برخلاف توصیه پارلمان اروپا دایر بر تعلیق روابط دوجانبه اروپا با این کشور، شورای اتحادیه در آوریل گذشته این روابط را نه تنها معلق نکرد، بلکه تمدید نمود. این حمایت همه جانبه و شراکت در جرم از سوی «جامعه بین المللی» باعث شده که اسرائیل در معافیت کامل از هر کیفری، به انکار حقوق فلسطینی ها بپردازد و سیاست نژادپرستانه خود را تا حد طرد و «اعدام یک ملت» در قرن بیست و یکم خودسرانه به پیش برد. اسرائیل باید مانند آفریقای جنوبی بایکوت شود.

ما ایرانیان مخالف رژیم جمهوری اسلامی که به خاطر پابندی مان به اصول دموکراسی و آزادی و عدالت اجتماعی ناگزیر به تبعید یا اقامت در خارج شده ایم، اوضاع تأسف بار کنونی، به ویژه در فلسطین و عراق، را با نگرانی تمام دنبال می کنیم. خودبینی کور زمامداران آمریکا و اسرائیل و همدستان گوناگون شان که توحش را به جای تمدن نشانده اند، آینده بشریت را تهدید می کند. نابودی فلسطین نه تنها فاجعه نابودی یک ملت بلکه تهدید به نابودی کل بشریت است. ما نیز از برآمد این موج «توحش مدرن» فریاد بر می آوریم. سکوت چیزی جز شرکت در این جرم نیست. ما جنایات آمریکا و اسرائیل از جمله اشغال فلسطین و عراق را محکوم کرده، به مقاومت مردم این دو کشور ارج می نهیم. ملت فلسطین را هزار بار دفن کرده اند ولی او هرگز نمرده است. گویی به نمایندگی از دیگر ملت ها نیز هست که با استعمار و امپریالیسم و اشغال می رزمد. مصاف بین فلسطین و اسرائیل ما را به یاد جمهوری اسپانیا می اندازد و ضرورت وجود بریگادهای انترناسیونال که به یاری آن شتافتند. هرگونه حمایت از حق طلبی مردم فلسطین و عراق در برابر تهاجم ارتجاع و توحش وظیفه ای انسانی و سیاسی ست.

۲۷ مه ۲۰۰۴

امضاء ها: روزبه آبادان، رضا آبادی، یوسف آبخون، سعید آرمان، محمود آزاد، پیران آزاد، سارا آزاد، محمد

آزادگر، حمید آزادی، نعمت آزر، رونک آشناگر، سالار آشناگر، ابراهیم آوخ، خسرو آهنگر، شکوفه ابراهیم زاده، باقر ابراهیم زاده، جعفر ابراهیم زاده، ناهید ابراهیم زاده، منصور احمد نژاد، حسین اخوان، ناصر اخوان، داریوش ارجمندی، بهروز ارژنگ، زهره ارشادی، فروغ اسدپور، جواد اسکویی، علی اشرفی، پروین اشرفی، امیر اصغری نیا، وحید اصغری حصارکی، محمد علی اصفهانی، یاور اعتماد، اکبر اغراقی، منصور افروخته، سعید افشار، مرتضی افشاری، منصور افشاری، آرش امجدی، جعفر امین زاده، سلیمان امین زاده، رشید امین زاده، صادق امینیان، صدرالله اندواری، هوشنگ انصاری، سیامک انصاری، شعله ایرانی، اصغر ایزدی، مهرداد بابالویی، پوران بازرگان، ارژنگ بامشاد، مسعود بحرینی، منیره برادران، شهاب برهان، فرهاد بشارت، مرضیه بقایی، پتی بلوچ، سوسن بهار، پانته آ بهرامی، سهیلا بیک زاده، یونس پارسا بناب، رضا پایا، ناصر پایدار، حمید پورقاسمی، احمد پوری، حسن پویا، فرامرز پویا، یوسف پویا، مینا پویا، علی پیشگاه، ز. تاثیران، فریبا ثابت، فریده ثابتی، تراب ثالث، مجید تمجیدی، حسین توسلی، نصرت تیمور زاده، علی جالینوسی، میهن جزنی، ناهید جعفرپور، مهری جعفری، عیسی جمشیدی، جواد جوادی، بیژن جوادیان پور، حسین جوادزاده، مهناز جوان خوشدل، سیامک جهانبخش، جلال جهانی، عثمان جهانی، رامین جوان، امیر جواهری لنگرودی، هادی جواهری لنگرودی، جواد جواهری، پرویز جواهری، ناصر جوهری، سهیلا جیگاره ای، نرگس جیلانی، اصغر جیلو، رضا چیت ساز، علی اصغر حاج سید جوادی، کریم حاجی رسولی، صدیقه حایری (مادر سلاحی ها)، حسن حسام، آشتی حسینی، گلاویژ حسینی، رخشنده حسین پور، لاله حسین پور، محمد حسینی، زین العابدین حقانی، تراب حق شناس، مینو حمیلی، ایرج حیدری، عثمان حیدری، شهین حیدری، اردشیر حیدری، محمد رضا خادمی، منصور خالدی، صادق خرم، شمسی خرمی، دانش خسروشاهی، رامش خسروشاهی، رؤیا خسروشاهی، رامین خسروشاهی، آرش خسروشاهی، آزاده خسروشاهی، یدالله خسروشاهی، احمد خورشیدی، بیژن خوزستانی، غلام خیابانی، شهریار داور، یوسف دانش، موسی دانشفر، بهروز داوری، فریبرز داوودی، علی دماوندی، منصور دیانت، منوچهر رادین، ایوب رحمانی، ابراهیم رحمانیان، اسماعیل رزازی، بیژن رستگار، ماریا رشیدی، فرهمند رکنی (اخوی)، محمود رستگار، رفعت رنجبران، نجف روحی، گلنار روحی، تقی روزبه، حبیب ریاحی، تقی ریاحی، بهرنگ ریاحی، نیکولا ریاحی، پروین ریاحی، پروانه ریاحی، عباس زرنندی، جلیل زنجانی، سعید سامانی، حبیب ساعی، مهدی سامع، مجید سپاسی، رضا سپیدرودی، زهره ستوده، شهزاد سرمدی، صفر سعد، حسین سعدی، فاطمه سعیدی (مادر شایگان)، بیژن سعیدپور، مهری سلاحی، پروانه سلطانی، منوچهر سلطانیان، هدایت سلطان زاده، اسعد سلیمی، آلبرت سهرابیان، بهمن سیاوشان، بهروز سیمایی، نصرالله شادمهر، محمد رضا شالگونی، جلال شالگونی، علی اکبر شالگونی، مزدک شالگونی، آلان شاملو، حسین شرابی، پروین شکوری، پروین شکوهی، آزاده شکوهی، شهاب شکوهی، پرویز شکویا، داود شمسایی، ژیللا شهسواری، علی رضا شیرمبارکی، عیسی صفا، هاشم صداقت، مسعود صدیقی، بدری صفوی، بیتا صفری، نادر صمدی، مهدی ضمیری، رضا طالبی، مجتبی طالبانی، علی طاهری، بهروز عارفی، عباس عاقلی زاده، شمسی عباسی، علی عبدی، جواد عرفانی، اردشیر عظیمی، توفیق عظیمی، مسعود عظیمی، رضا علامه زاده، بابک عماد، محسن غبرایی لنگرودی، حسین غبرایی لنگرودی، احمد غلامیان، سحر غمیان، کاظم فخاران، بهروز فراهانی، علی فرجی، م. ع. فرزانه، علی فرقانی، هادی فهیمی فر، علی فیاض، پروانه قاسمی، سروژ قازاریان، جواد قاسم زاده، حسین قاضی، بهرام قدیمی، پرویز قلیچ خانی، فرخ قهرمانی، پدram قهرمانی، اسماعیل قهرمانی، جمشید کارگر، بهزاد کاظمی، حسن کاکاوندی، مسعود حجت کراییان، مجید کرباسی، کاوه کرد، نرگس کرمانشاهی، حیدر کریم، مینا کریم، هوشنگ کشاورز صدر، آرش کمانگر، اختر کمانگر، مهین کوشا، محسن کیا، صالح کیفی، روبن ماکاریان، مهدی کوهستانی، مهدی کیا، علی گلباغی، مناف گنجی، منصور گودرزی، پیام لطفی، حشمت محسنی، پویا محمدی، سارا محمود، گلاویژ محمودزاده، مرتضی محیط، المیرا مرادی، شیرین مرادی، زمان مسعودی، عباس مسعودی، زهرا مسعودی، محبوبه مشکین، نجم الدین محمودزاده، عباس مشکینی، سیما مقدم، پروانه مقدم، کریم منیری، خلیفه موسوی، نجمه موسوی، حمید موسوی اصل، عباس مومن زاده، نوید مؤمن زاده، مرضیه مؤمن زاده، تراب مهرابی گیلانی، اردشیر مهرداد، یاسمین میظر، سهیلا ناجی، مصطفی ناصر، جواد نجابت، جمیله ندایی، حمیلا نیسکیلی، مجتبی نظری، کوکب نظری، مسعود نظری، حسین نقی پور، حمید نوبری، نادر نوری زاده، صمد نوید، ش. والامنش، ادیب وطن دوست، خلیل ورمزیاری، سیامک وطن آبادی، تقی هاشمی نژاد، بیژن هدایت، ویدا هوشیار، روزبه وین، بابک یزدی. (ادامه دارد...)